

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. M.
bytem X

zastoupen JUDr. Petrem Poledníkem, advokátem
sídlem Příkop 843/4, 602 00 Brno

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2018, č. j. JMK 113406/2018, sp. zn. S-JMK 103436/2018/OD/No,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2018, č. j. JMK 113406/2018, sp. zn. S-JMK 103436/2018/OD/No (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 8. 6. 2018, č. j. ODSČ-41320/17-54, sp. zn. ODSČ-41320/17-MI/PŘ (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupcích“). Napadené rozhodnutí nabylo právní moci ke dni 8. 8. 2018. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“).
2. Výše uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 17. 1. 2017 v 17:10 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. X X, RZ: X, v Brně po pozemní komunikaci ulice Žarošická ve směru od ulice Rokytova v levém jízdním pruhu, přičemž vjel do křižovatky Žarošická-Blatnická-čerpací stanice Shell v době, kdy mu v jeho směru jízdy svítil na světelném signalizačním zařízení signál se žlutým světlem „Pozor!“ a v této křižovatce nedal při odbočování vlevo k čerpací stanici Shell přednost v jízdě a najel do jízdní dráhy v protisměru jedoucímu vozidlu tov. zn. X X, RZ: X, které řídil pan X, který jel po ulici Žarošická ve směru od ulice Jedovnická k ulici Rokytova v pravém jízdním pruhu určeném pro jízdu přímo.
3. Za spáchání těchto přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 4 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Podle jeho názoru prvostupňový správní orgán postupoval v souladu se zákonem, a to na základě skutkového stavu věci, který byl zjištěn bez důvodných pochybností. K tomu žalovaný doplnil, že správní orgány nejsou vázány návrhy obviněného z přestupku na doplnění dokazování, pokud nejsou potřebné ke zjištění stavu věci. Z toho důvodu prvostupňový správní orgán neprovedl důkaz znaleckým posudkem, neboť bylo protiprávní jednání žalobce spolehlivě prokázáno. Jednotlivé důkazy byly hodnoceny na základě zásady volného hodnocení důkazů, a to v souladu se zákonem.
5. Konkrétně prvostupňový správní orgán vycházel z obsahu policejní dokumentace, jejíž součástí je rovněž protokol o dopravní nehodě, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentace vozidel v konečném postavení po nehodě a videozáznam, který zachycuje světelné signalizační zařízení a průjezd vozidla žalobce křižovatkou. Kromě

toho byla jako důkaz provedena svědecká výpověď pana X, který byl účastníkem dopravní nehody. Podle názoru žalovaného nelze jeho věrohodnost zpochybňovat pouze s odkazem na obsah úředního záznamu sepsaného policistou, podle kterého měl svědek na místě dopravní nehody uvést, že se vozidlu žalobce vyhýbal vpravo, nikoliv vlevo, jak vypověděl před prvostupňovým správním orgánem. Žalovaný označil za rozhodnou skutečnost, že žalobce nedal přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu. Reakce řidiče druhého vozidla není podstatná.

6. Žalovaný se dále neztotožnil ani s námitkou žalobce, že nemohl včas zareagovat na změnu světelné signalizace a vozidlem bezpečně zastavit před křižovatkou. Naopak žalovaný zdůraznil, že žalobce vjel do křižovatky až ve chvíli, kdy již na signalizačním světelném zařízení svítil žlutý signál "Pozor!" nejméně po dobu dvou sekund, aniž by se za ním pohybovalo jiné vozidlo, které by mohl zastavením ohrozit. Žalovaný proto dospěl k závěru, že spáchání přestupků bylo žalobci spolehlivě prokázáno.

III. Žaloba

7. V žalobě bylo namítáno, že žalobce pravidla silničního provozu neporušil. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že do křižovatky vjížděl ve chvíli, kdy dané světelné zařízení ukazovalo žlutý signál, přičemž již nebylo možné na něj bezpečně zareagovat zastavením vozidla. O tom podle žalobce svědčí rovněž skutečnost, že se již nacházel po přepnutí červeného signálu celou délkou vozidla v křižovatce a dokončoval odbočovací manévr. Z kamerového záznamu je zřejmé, že se za jeho vozidlem nacházelo další vozidlo, přičemž bylo obtížně rozpoznatelné, v jakém jede jízdním pruhu. V této souvislosti žalobce uvedl, že si nechal zpracovat předběžné posouzení situace znalcem z oboru dopravy, podle kterého nebyla vzdálenost k zastavení vozidla při rychlosti 50 km/h dostačující.
8. Stejně tak žalobce namítal, že svým jednáním neporušil zákonnou povinnost řidiče dát přednost v jízdě protijedoucím motorovým vozidlům. V době vjíždění do křižovatky se nemělo v protisměru nacházet žádné vozidlo. Ke srážce došlo až ve chvíli, kdy se žalobce s vozidlem nacházel za hranicí křižovatky, tedy mimo jízdní pruh protijedoucího vozidla. Podle názoru žalobce musel jet řidič protijedoucího vozidla vyšší rychlostí než 50 km/h, o čemž svědčí rovněž skutečnost, že měl spěchat do zaměstnání. Kromě toho řidič protijedoucího vozidla nebrzdil a současně sdělil, že vozidlo žalobce neviděl. Nelze tedy vyloučit, že vjel do křižovatky na červenou. Z postavení vozidel po nehodě a jejich poškození je zřejmé, že k nárazu do vozidla žalobce došlo mimo protisměrný jízdní pruh. Podle žalobce tak dopravní nehodu zavinil řidič protijedoucího vozidla.
9. V této souvislosti žalobce namítal, že správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci a postupovaly v rozporu se zásadou in dubio pro reo. Konkrétně pak žalobce poukázal na skutečnost, že správní orgány dostatečně nehodnotily kamerový záznam zachycující jízdu žalobce před vznikem dopravní nehody a neprovedly navrhovaný důkaz znaleckým posudkem, na základě kterého mohly být okolnosti vedoucí ke vzniku dopravní nehody objasněny.
10. Žalobce považoval za nepřezkoumatelný závěr správních orgánů nejen ohledně světelné signalizace k zastavení vozidla, ale také postavení vozidel v okamžiku vzniku

dopravní nehody. Současně namítal, že správní orgány se nezabývaly tím, že podle zákona lze pokračovat v jízdě na žlutý světelný signál "Pozor!", pakliže nelze vozidlo bezpečně zastavit. Žalobce tedy zákonnou povinnost řidiče neporušil a žádné jiné vozidlo při odbočení neohrozil.

11. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

12. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru byl skutkový stav věci zjištěn bez důvodných pochybností, pročez by bylo provedení důkazu znaleckým posudkem nadbytečné. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí, ve kterém byly žalobní námítky týkající se okolností vzniku dopravní nehody dostatečně vypořádány. Proto žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.
13. K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, ve které v zásadě zopakoval hlavní body žalobní argumentace. Současně uvedl, že žalovaný jednotlivé námítky nevypořádal a omezil se na prosté konstatování, že bylo ve správním řízení postupováno správně a v souladu se zákonem.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

14. Ve správním spisu se nachází zejména oznámení přestupku, úřední záznam o podání vysvětlení pana X (řidič protijedoucího vozidla) ze dne 17. 1. 2017, protokol o nehodě v silničním provozu, videozáznam zachycující jízdu vozidla žalobce křižovatkou před vznikem dopravní nehody a plánek znázorňující dopravní situaci, směr jízdy vozidel a jejich postavení po vzájemné srážce.
15. Na základě těchto podkladů byl vydán příkaz, proti kterému žalobce podal prostřednictvím zmocněnce odpor. V důsledku toho bylo pokračováno v přestupkovém řízení a prvostupňový správní orgán nařídil ústní jednání na den 19. 9. 2017, během kterého byl proveden důkaz svědeckou výpovědí pana X (dále též „svědek“).
16. Svědek k věci uvedl, že projížděl danou křižovatkou ve chvíli, kdy byl světelným zařízením dáván zelený signál "Volno". Nevzpomínal si, zda před ním jela další vozidla. V levém jízdním pruhu ovšem stála dodávka, jejíž řidič chtěl nejspíše odbočit vlevo. Svědek si již nepamatoval, jakou jel rychlostí, ale jeho jízda byla průběžná a bez zastavení. Při příjezdu ke křižovatce si svědek nevšiml v protisměru žádného vozidla, které by chtělo odbočit vlevo. Vozidlo žalobce se objevilo až na poslední chvíli, na což svědek zareagoval tak, že začal brzdit a snažil se vozidlu vyhnout vlevo. Srážce však nezabránil.
17. K dotazům svědek mimo jiné doplnil, že se s vozidlem po celou dobu pohyboval v pravém jízdním pruhu, přičemž vozidlo žalobce viděl pouze na vzdálenost 10 až 15 metrů, přestože mu ve výhledu nic nebránilo. Vozidlo žalobce svědek zahlédl ve chvíli,

kdy již bylo napříč jeho jízdního pruhu. Snažil se mu vyhnout objetím vlevo, ale narazil do jeho zadní části.

18. Žalobce se poté k věci vyjádřil do protokolu z ústního jednání ze dne 15. 11. 2017. Konkrétně uvedl, že do křižovatky vjížděl na žlutý signál, přičemž situaci vyhodnotil tak, že nemůže bezpečně zastavit. Podle jeho názoru dopravní nehodu zavinil řidič protijedoucího vozidla, neboť vyjel mimo svůj jízdní pruh a do vozidla žalobce narazil ve chvíli, kdy již dokončilo odbočovací manévr. O tom podle žalobce svědčí rozmístění střepů a konečné postavení vozidel poté, co došlo ke srážce. K tomu žalobce doplnil, že řidič protijedoucího vozidla jel rychle, přičemž měl po nehodě uvést, že spěchá do zaměstnání.
19. Do správního spisu bylo dále založeno vyjádření žalobce ze dne 17. 1. 2017. Prvostupňový správní orgán poté vydal rozhodnutí ze dne 29. 1. 2018, č. j. ODSČ-41320/17-39 (dále jen „první rozhodnutí o přestupcích“), které byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků. Dané rozhodnutí však bylo k odvolání žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 4. 2018, č. j. JMK 51550/2018 (dále jen „první rozhodnutí o odvolání“), zrušeno, a to z důvodu nesprávného vymezení zákonné povinnosti řidiče, která měla být žalobcem porušena.
20. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupcích, proti kterému se žalobce odvolal. Jelikož prvostupňový správní orgán nepovažoval podané odvolání za důvodné, postoupil ho spolu se správním spisem žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.

VII. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
22. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
23. Krajský soud nařídil ve věci **jednání**, které se uskutečnilo dne 2. 6. 2020 za účasti zástupce žalobce a v omluvené neúčasti žalobce a zástupce žalovaného, který souhlasil s projednáním věci bez své účasti. Krajský soud při jednání vyslechl přednes žaloby a shrnul obsah soudního a správního spisu. Poté dal příležitost k vyjádření zástupci žalobce, který neměl k obsahu správního spisu žádné podstatné výhrady ani komentáře. Jelikož žalobce nenavrl ani doplnění dokazování, ani opakování důkazů obsažených ve správním spisu, krajský soud ukončil dokazování a vyslechl konečný návrh žalobce na rozhodnutí ve věci. Po přerušení jednání krajský soud vyhlásil rozsudek.
24. Žaloba **není důvodná**.

25. Krajský soud předně uvádí, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání dvou přestupků, a to v návaznosti na porušení dvou různých povinností řidiče. Konkrétně bylo žalobci kladeno za vinu, že nerespektoval světelný signál k zastavení vozidla a současně nedal přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu. V této souvislosti žalobce namítal nedostatky ohledně zjišťování skutkového stavu a hodnocení provedených důkazů ve vztahu k naplnění obou skutkových podstat přestupků.
26. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu platí, že: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou“*
27. Ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu dále stanovuje, že: *„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“*
28. V této souvislosti je v ust. § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu stanoveno, že: *„Při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál se žlutým světlem "Pozor!" povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!" a "Příčná čára souvislá s nápisem STOP", a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením; je-li však toto vozidlo při rozsvícení tohoto signálu již tak blízko, že by řidič nemohl vozidlo bezpečně zastavit, smí pokračovat v jízdě. Svítí-li světlo tohoto signálu přerušovaně, nejde o křižovatku s provozem řízeným světelnými signály“*
29. Mezi stranami není sporné, že žalobce projel danou křižovatku až ve chvíli, kdy se na světelném zařízení objevil žlutý signál “Pozor!“, ze kterého obecně vyplývá povinnost k zastavení vozidla. Naopak se žalobce a správní orgány rozcházejí v hodnocení toho, zda lze v nyní projednávané věci aplikovat zákonem výše stanovenou výjimku v situacích, kdy již nelze s ohledem na vzdálenost od světelného zařízení vozidlo bezpečně zastavit.
30. Podle ustanovení § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu platí, že *„Řidič odbočující vlevo musí dát přednost v jízdě protijedoucím motorovým i nemotorovým vozidlům, jezdcům na zvířeti, protijedoucím organizovaným útvarům chodců a průvodcům hnaných zvířat se zvířaty, tramvajím jedoucím v obou směrech a vozidlům jedoucím ve vyhrazeném jízdním pruhu, pro něž je tento jízdní pruh vyhrazen, a cyklistům jedoucím v jízdním pruhu pro cyklisty.“*
31. Podle ustanovení § 2 písm. q) zákona o silničním provozu *„pro účely tohoto zákona dát přednost v jízdě znamená povinnost řidiče nezahájit jízdu nebo jízdní úkon nebo v nich nepokračovat, jestliže by řidič, který má přednost v jízdě, musel náhle změnit směr nebo rychlost jízdy.“*
32. Krajský soud připomíná, že v tomto směru je stěžejním důkazem ve správním spisu založený videozáznam získaný z kamerového systému, který prostor křižovatky Žarošická-Blatnická zachycuje. Bez ohledu na nízkou kvalitu tohoto záznamu, lze

z jeho obsahu spolehlivě zjistit dopravní situaci v okamžiku změny světelně signalizace a průjezdu vozidla žalobce křižovatkou (viz záznam v čase 1:11:25 – 1:11:35).

33. Na základě toho se krajský soud ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že žalobce povinnost stanovenou v ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu porušil, neboť se v jeho případě nejednalo o situaci, kdy nelze na rozsvícení světelného signálu "Pozor!" bezpečně zareagovat zastavením vozidla.
34. Na rozdíl od žalobce je krajský soud toho názoru, že k vyhodnocení daného videozáznamu není v tomto směru potřeba odborných znalostí. Skutečnost, zda došlo k porušení výše uvedené povinnosti řidiče či nikoliv, je třeba hodnotit v kontextu skutkových okolností případu. Zásadní roli sehrává nejen vzdálenost vozidla žalobce od světelného zařízení ve chvíli, kdy došlo k rozsvícení žlutého signálu, ale také jeho rychlost, směr jízdy a přítomnost dalších (vzadu jedoucích) vozidlem.
35. Žalobce se při příjezdu k dané křižovatce a při jejím projetí nepohyboval zvýšenou rychlostí, což lze pozorovat pouhým okem a srovnáním s rychlostí jiných vozidel, které jsou v rozhodné době na videozáznamu zachyceny. Kromě toho je nutné zohlednit, že žalobce nepokračoval po projetí křižovatkou jízdou rovně, ale odbočil vlevo, a to přes protisměrný jízdní pruh. Je tedy logické, že musel rychlost a plynulost jízdy odbočovacímu manévru přizpůsobit. Při zohlednění rychlosti vozidla žalobce a vzdálenost od křižovatky v okamžiku rozsvícení žlutého signálu proto nelze dospět k závěru, že by vozidlo nebylo možné zastavit.
36. Podle názoru krajského soudu je rovněž zásadní, že za vozidlem žalobce se před průjezdem křižovatkou žádné jiné vozidlo bezprostředně nenacházelo. Nelze tedy argumentovat tím, že by zastavením vozidla došlo v důsledku brždění k ohrožení jiných účastníků silničního provozu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 7 As 86/2014 – 27, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2017, č. j. 31 A 40/2016 – 34; dostupné na www.nssoud.cz).
37. Ačkoliv tedy krajský soud nepochybně, že v rámci reality silničního provozu je z pohledu řidiče mnohdy obtížně vyhodnotit ve zlomku vteřiny možnost bezpečného zastavení vozidla, a to v reakci na rozsvícení světelného signálu "Pozor!", nelze výše uvedenou zákonnou výjimku interpretovat způsobem, že řidič může v zásadě pokračovat v jízdě, pokud se na světelném zařízení doposud nerozsvítil signál s červeným světlem "Stůj!".
38. V nyní projednávané věci skutkové okolnosti nasvědčují tomu, že žalobci nic nebránilo v bezpečném zastavení vozidla před křižovatkou, protože správní orgány nepochybily, pakliže ho uznaly vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu.
39. Nezákonnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí nelze podle názoru zdejšího soudu dovozovat pouze na základě přesnosti či nepřesnosti určení, zda se žlutý světelný signál "Pozor!" rozsvítil jednu nebo dvě vteřiny před průjezdem křižovatkou. Podstatné je, zda žalobce mohl vozidlo bezpečně zastavit, což bylo správními orgány dostatečně posouzeno.

40. Žalobce dále nesouhlasil ani se spácháním přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že nedal přednost protijedoucímu vozidlu, což je povinností řidiče podle ust. § 21 odst. 5 téhož zákona.
41. Krajský soud připomíná, že pořízený videozáznam zachycuje vozidlo žalobce pouze do chvíle, kdy najelo do křižovatky a započalo s odbočovacím manévrem vlevo, tedy přes protisměrný jízdní pruh. Naopak nelze z daného videozáznamu rekonstruovat přesné okolnosti vzniku dopravní nehody spočívající ve střetu zadní části vozidla žalobce s pravou přední částí protijedoucího vozidla tov. zn. X X.
42. Jediným přímým důkazem, který vedle skutkové verze žalobce objasňuje samotný průběh vzniku dopravní nehody, je svědecká výpověď řidiče protijedoucího vozidla. Ten k věci mimo jiné uvedl, že vozidlo žalobce spatřil až na poslední chvíli a již se mu nestačil vyhnout. Současně potvrdil, že se v pravém odbočovacím jízdním pruhu (ve směru jízdy svědkova vozidla) nacházelo před křižovatkou jiné vozidlo, což je na videozáznamu zachyceno.
43. Žalobce poté argumentoval tím, že povinnost dát přednost v jízdě neporušil, přičemž k následnému vzniku dopravní nehody došlo v důsledku jednání řidiče protijedoucího vozidla, neboť jel rychleji a vybočil ze svého jízdního pruhu ve chvíli, kdy již žalobce odbočovací manévr dokončil. Za účelem podpoření své skutkové verze žalobce poukázal nejen na fotodokumentaci postavení vozidel a umístění střepů po dopravní nehodě, ale také na rozpor v popisu události řidičem protijedoucího vozidla, který měl podle úředního záznamu o podání vysvětlení nejprve uvést, že se vozidlu žalobce vyhybal vpravo, což následně během podání svědecké výpovědi zpochybnil.
44. K tomu krajský soud předně uvádí, že zvýšená rychlost protijedoucího vozidla, stejně jako skutečnost, že měl jeho řidič spěchat do zaměstnání, vyplývá pouze z tvrzení žalobce. Pokud se jedná o výše uvedený rozpor v popisu okolností vzniku dopravní nehody, krajský soud dává žalobci částečně za pravdu v tom, že prvostupňový správní orgán se ho mohl pokusit odstranit, a to zejména položením doplňujících otázek či konfrontováním svědka s odlišným popisem události, jak mělo být z jeho strany učiněno bezprostředně po vzniku dopravní nehody.
45. Na druhou stranu krajský soud nesdílí názor žalobce, že přesné stanovení rychlosti protijedoucího vozidla a způsobu řešení vzniklé situace (kolize v silničním provozu) ze strany jeho řidiče je rozhodující pro posouzení odpovědnosti žalobce za spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu.
46. V nyní projednávané věci se nejedná o posouzení míry zavinění zúčastněných osob na vzniku dopravní nehody a souvisejících škod na vozidlech. Podstatná je skutečnost, zda žalobce dal řádně přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu či nikoliv. Krajskému soudu se jeví jako nelogické, že by řidič protijedoucího vozidla bezdůvodně vybočoval ze svého jízdního pruhu vpravo, pakliže by nechtěl stejně jako žalobce odbočovat k přilehlé čerpací stanici. Pokud by však odbočit chtěl, což z provedeného dokazování nevyplývalo, pak by se nepochybně pohyboval sníženou rychlostí. V důsledku toho by ke srážce vůbec nedošlo nebo by přinejmenším neměla za následek takové škody na obou vozidlech, jak jsou na policejní fotodokumentaci zachyceny.

47. Z výše uvedeného se krajskému soudu jeví jako zřejmé, že řidič protijedoucího vozidla projížděl danou křižovatkou ve směru rovně, přičemž se střetl s vozidlem žalobce, který dokončoval odbočovací manévr vlevo. Z plánu místa dopravní nehody a veřejně dostupných mapových podkladů (např. www.mapy.cz – funkce Street View) vyplývá, že se v místě křižovatky Žarošická-Blatnická jedná v obou směrech o rovný a přehledný úsek pozemní komunikace, a to v délce několika set metrů.
48. Z toho důvodu by bylo možné považovat rychlost a způsob jízdy protijedoucího vozidla ve vztahu k přestupkové odpovědnosti žalobce za relevantní pouze tehdy, pokud by se pohybovalo velmi vysokou rychlostí a do daného jízdního pruhu se nečekaně zařadilo na poslední chvíli, tedy před samotnou hranicí křižovatky. V takovém případě by bylo možné uvažovat o tom, že žalobce nebyl objektivně schopen jízdu protijedoucího vozidla zaregistrovat.
49. Ve správním řízení však nebylo nijak zpochybněno, že řidič protijedoucího vozidla se neustále pohyboval v pravém jízdním pruhu. Případné markantní překročení nejvyšší dovolené rychlosti by se pak nepochybně negativně projevilo na vyšší míře poškození obou vozidel, což je úsudek, ke kterému není zapotřebí odborných znalostí. Provedení důkazu znaleckým posudkem proto nemohlo zásadně přispět k objasnění stavu věci.
50. Na základě výše uvedeného lze podle názoru zdejšího soudu dospět k závěru, že žalobce povinnost řidiče podle ust. § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu porušil. Nad rámec uvedeného krajský soud dodává, že při záměru provést odbočovací manévr je třeba počítat s tím, že se v protisměru může nacházet jedno nebo více vozidel, která mají přednost v jízdě. S tím je z časového hlediska třeba počítat již ve chvíli, kdy dochází k najetí do křižovatky, a to zejména za situace, kdy se na světelném zařízení rozsvítí žlutý signál "Pozor!" a řidiči ve volném výhledu brání stojící vozidla v protisměru či další překážky.

VIII. Závěr a náklady řízení

51. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
52. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. června 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D.,
v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.